

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-5Csp/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122461317
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6122461317.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota, sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5 proti žalovanej K. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. Q. Č.. XX, o zaplatenie 9 087,72 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v celom rozsahu zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej 100 % trov konania, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici (upomínací súd) dňa 31.10.2022 a postúpenou na tunajší súd dňa 29.12.2022 domáhal, aby mu žalovaná zaplatila sumu 9.087,72 € spolu s vyčísleným úrokom vo výške 2.720,84 €, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 791,79 € a ďalej úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9.035,12 € od 04.03.2022 do zaplatenia titulom nesplatennej časti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V odôvodnení žaloby uviedol, že jeho právny predchodca, Všeobecná úverová banka, a. s. uzatvoril so žalovanou dňa 01.07.2019 zmluvu č. 243579811280619, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 10.000,-€ pri fixnej úrokovej sadzbe 11,40 % ročne. Jednalo sa o bezúčelový úver, ktorý mal byť čerpaný jednorazovo dňa 01.07.2019. Výška mesačnej splátky (so zľavami, ak boli poskytnuté) bola 166,74 €, splatnosť splátky k 19. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatenosť prvej splátky bola 19.07.2019, splatenosť úrokov a poplatkov bola dohodnutá mesačne, ku dňu splatnosti splátky v príslušnom kalendárnom mesiaci. Počet splátok úveru bol 96, RPMN (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté): 14,81 %. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola na zmluve uvedená vo výške 11,46 %. Celková čiastka spojená s úverom - 15.229,44 €. Podľa názoru žalobcu zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Žalovaná neplnila splátky v dohodnutých termínoch v zmysle zmluvy, čím sa dostala do omeškania, na základe čoho právny predchodca žalobcu opakovane vyzýval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, a to aj treťou upomienkou - pokus o zmier zo dňa 30.03.2020. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne právnym predchodcom žalobcu upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Preto právny predchodca žalobcu v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. §

53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 19.06.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

3. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 postúpila Všeobecná úverová banka a. s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 12.600,35 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.035,12 €, z riadneho úroku vo výške 2.720,84 €, z úroku z omeškania vo výške 791,79 € a z poplatkov vo výške 52,60 €. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil počnúc dňom 04.03.2022, ktorý podľa žalobcu predstavuje deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky neuhradila ani časť dlžnej sumy.

4. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy a to rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, žiadosť o postúpenie a prevod, prílohu k zmluve o postúpené pohľadávok identifikujúcu postupovanú pohľadávku, oznámenie o postúpené pohľadávky, žiadosť o VÚB pôžičku - bezúčelovú, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB pôžička“, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom (ďalej aj VOP), všeobecné poisťné podmienky pre poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver, tretiu upomienku - pokus o zmier, podací hárok k tretej upomienke, výzvu na predčasné splatenie zostatku. Úveru s príslušenstvom, vrátenú zásielku obsahujúcu výzvu, cenník VÚB, a. s. - občania platný od 01.10.2018.

5. Upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor. V odpore uviedla, že popiera výšku pohľadávky čo do dôvodu tak do výšky. Podľa žalovanej súd nemal vydať platobný rozkaz, nakoľko ide o spotrebiteľský spor a zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok je spotrebiteľská a obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný (tieto bližšie nešpecifikovala). Pritom poukázala na ust. § 299 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Žiadala aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole z úradnej moci. Bez bližšej konkretizácie poukázala na zákon na ochranu spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52, 53 54 Občianskeho zákonníka a Smernicu rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vzniesla tiež námietku premlčania, ktorú nijako neodôvodnila. Žiadala, aby súd v plnom rozsahu zrušil vydaný platobný rozkaz.

6. Vo vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že každá zo splátok úveru predstavuje samostatné plnenie a pre každú splátku plynie samostatná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Ak veriteľ využije právo na zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Podľa žalobcu neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (19.06.2020) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej 3 mesiac pred vyhlásením splatnosti. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.06.2020 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 19.06.2020 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 10.11.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 19.06.2020) a uplynula by najskôr dňa 19.06.2023. Žaloba bola na súd podaná dňa 31.10.2022, a preto uplatnený nárok podľa žalobcu nie je premlčaný.

7. Dňa 25.01.2023 súd vyzval žalobcu, aby uviedol ďalšie skutkové tvrdenia na zistenie podstatných skutočností potrebných na rozhodnutie súdu a to: 1) akú sumu žalovaný na úver splatil a na čo (istinu, úrok, poplatky, poistenie, iné) boli splátky vykonané žalovaným započítané a v akom rozsahu. Ak platby vykonané žalovanou boli započítané na poplatky. Žalobca mal špecifikovať o aké poplatky sa jednalo a z akého ustanovenia zmluvy vyplýval nárok právneho predchodcu žalobcu na ich uhradenie. 2) žalobca mal skutkovo odôvodniť nárok v časti uplatnených poplatkov vo výške 8,- €, o aké poplatky sa jedná a z akého ustanovenia zmluvy vyplýva nárok na ich uhradenie, uviesť 3) Ako jeho právny predchodca pred poskytnutím jednotlivých úverov skúmal schopnosť žalovanej - spotrebiteľky úver splácať, v súlade s § 7 ods. 19 až 42 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Najmä mal presne špecifikovať výšku jednotlivých položiek podľa § 7 ods. 20 písm a/ až d/ ZSÚ v akej ich právny predchodca žalobcu zobral do úvahy pri výpočte ukazovateľa schopnosti žalovaného úver splácať, z akých podkladov získal údaje podľa § 7 ods. 20 písm. a/ až d/ ZSÚ, z akých interných a externých zdrojov overil informácie o príjmoch žalovanej, či vykonal lustrácie žalovanej v príslušných registroch a ak áno, ktorých a s akým výsledkom, uviesť výpočet, ktorým dospel k zisteniu ukazovateľa schopnosti žalovanej splácať ako aj uviesť či a ak áno kedy a akým spôsobom právny predchodca žalobcu skúmal a vyhodnotil celkovú zadlženosť žalovanej v čase poskytnutia úveru a či žalovaná spĺňa limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu (§ 7 ods. 23 ZSÚ).

8. V odpovedi na výzvu súdu žalobca uviedol nasledujúce skutočnosti:

Ohľadom zisťovania schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver uviedol, že existujúce záväzky spotrebiteľky veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého je podľa žalobcu zrejmé, že žiadateľka mala v čase podania žiadosti 2 úverové vzťahy s celkovou mesačnou splátkou 476,- € (leasing 01280391E s mesačnou splátkou vo výške 272 € a spotrebný úver 01342803L s mesačnou splátkou vo výške 204 €). Právny predchodca žalobcu zohľadnil záväzky žalovanej vo výške 476,- € a zároveň výšku splátky novoposkytnutého úveru vo výške 166,74 €, spolu 642,74 €. Spotrebiteľ v žiadosti o úver deklaroval príjem vo výške za posledný mesiac 2.215,- €, za predchádzajúci mesiac - 1.500,- € a za ďalší predchádzajúci mesiac - 651,43 €, spolu 4,366,43 €. Veriteľ zohľadnil príjem spotrebiteľa vo výške 1.455,48 € ako priemerný čistý mesačný príjem za predchádzajúce 3 kalendárne mesiace pred podaním žiadosti o úver. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľky vo vtedy platnej výške 210,- €, nakoľko v žiadosti neuviedla žiadne vyživované dieťa a rodinný stav uviedla - slobodná. Životné minimum na členov domácnosti spotrebiteľa ku dňu poskytnutia.

9. Výpočet DSTI bol podľa žalobcu realizovaný nasledovne: $DSTI = 642,74 \text{ €} / (1.455,48 \text{ €} - 210,20 \text{ €})$; $DSTI = 0,52$. S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 Opatrenia NBS ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,8, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa, nakoľko Opatrenie v ust. § 2 ods. 5 v poznámke č. 3 pod čiarou odkazuje na § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť v súlade s Opatrením. Veritelia nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity.

10. Uplatnený nárok špecifikoval tak, že dňa 01.07.2019 žalovaná čerpala úver vo výške 10.000,- €. Na úver uskutočnila úhrady v celkovej výške 1.531,46 €, z toho, ako vyplynulo z tabuľky, ktorá je súčasťou vyjadrenia žalobcu, do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 19.06.2020 uhradila 1.007,94 €.

11. K svojmu podaniu pripojil interný dokument banky o procese schvaľovania úveru poskytnutého žalovanej, výsledky lustrácie žalovanej v registri SRBI z 28.06.2019 a výsledky lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni zo dňa 28.06.2019.

12. Podaním doručeným súdu 18.04.2023 sa k ďalším skutkovým tvrdeniam žalobcu vyjadrila žalovaná a uviedla, že vznáša námietku voči platnosti právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, VÚB bankou, a. s., zo dňa 19.06.2020. Námietku odôvodnila tým, že právny predchodca žalobcu zaslal dňa 30.03.2020 výzvu na zaplatenie omeškaného záväzku, nakoľko bola k tomuto dátumu žalovaná v omeškaní viac ako 3 splátky. Podľa tejto výzvy, upozornil právny predchodca žalobcu žalovanú, že pokiaľ okamžite neuhradí omeškané splátky, pristúpi právny predchodca žalobcu k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa §565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa žalovanej žalobca vyzval žalovanú dňa 30.03.2020 na úhradu omeškaného záväzku, ale neosvedčil, kedy sa táto výzva dostala do jej dispozičnej sféry. Žalobca mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v lehote 15 dní, čiže po dátume 30.03.2020 plus 15 dní, čiže najskôr ku dňu 07.05.2020 (ust. §53 ods. 9 OZ) a toto právo na vyhlásenie úveru za predčasne splatný môže veriteľ využiť do najbližšej nasledujúcej splátky, t. j. podľa úverovej zmluvy k 20-temu dňu v mesiaci, čiže najneskôr k 20.04.2020. Právny predchodca však vyhlásil úver za predčasne splatný až dňa 19.06.2020, teda až po zákonom stanovenej lehote. Žalovaná má za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu je neplatným právnym úkonom s poukazom na ust. §39 OZ. Žalovaná má za to, že pokiaľ je vyhlásenie úveru za predčasne splatný veriteľom neplatným právnym úkonom, nebol veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávky na žalobcu. Žalovaná namietala, že žalobca nedoložil do spisu doručku, resp. podací hárok, ktorými by osvedčil doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu. Podľa žalovanej neplatnosť zosplatenia úveru má za následok absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/36/2020, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoCsp/17/2022 zo dňa 22.09.2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/15/2022 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.07.2022, sp. zn. 17CoCsp/17/2022.

13. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie niektorej splátky (splátky A) do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (splátky B) spôsobuje zánik tohto práva veriteľa ale len vo vzťahu k splátke A. Neuhradením nasledujúcej splátky (splátky B) toto právo opätovne vzniká vo vzťahu k tejto splátke (splátke B) a trvá do splatnosti nasledujúcej splátky, resp. do dňa kým dlžník celú dlžnú sumu neuhradí. V danom prípade boli podľa žalobcu v čase uplatnenia práva podľa §565 OZ splnené všetky podmienky, ktoré pre uplatnenie tohto práva v prípade spotrebiteľskej zmluvy stanovuje ustanovenie §53 ods. 9 OZ. Žalovaný bol v omeškaní viac ako 3 mesiace s úhradou aspoň jednej splátky (v roku 2020 uhradil len jedinú splátku, aj to až v mesiaci október) a zároveň bol na možnosť uplatnenia tohto práva veriteľa upozornený v lehote aspoň 15 dní vopred, a to výzvou zo dňa 30.03.2020. V vyjadrení žalobca predložil potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., po zadaní podacieho čísla na stránke <https://tandt.posta.sk/>. Podacie číslo RE911845728SK sa nachádza na podacom hárku, ktorý žalobca predložil k žalobe spolu s výzvou zo dňa 30.03.2020 označenou ako Tretia upomienka - pokus o zmier. V zmysle potvrdenia bola výzva zo dňa 30.03.2020 žalovanému doručená dňa 02.04.2020. Lehota 15 dní tak uplynula dňa 17.04.2020.

14. Medzi stranami boli sporné skutkové tvrdenia žalobcu o tom, či a kedy bola žalovanej doručená tretia upomienka - výzva na plnenie omeškaných splátok a o tom, či žalovanej bolo oznámené postúpenie pohľadávky VÚB, a. s. voči žalovanej žalobcovi zo strany postupcu. Iné skutkové tvrdenia sporné neboli, ostatné námietky žalovanej (aj námietku týkajúcu sa nedodržania lehoty podľa § 565 OZ na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru) predstavovali námietky týkajúce sa právneho posúdenia veci.

15. Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (viď. ods. 4, 11 a 13 odôvodnenia). Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor (§290 až §300 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd v zmysle § 295 vykonal aj iné dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol a to dôkaz oboznámením správ Sociálnej poisťovne a Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Revúca na žalovanú a oboznámením rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 06.02.2023, sp. zn.

4Csp/89/2022, ECLI:SK:OSRA:2023:6122461336.3. Z nesporných skutkových tvrdení žalobcu a vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci a v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu:

16. Zo žiadosti o VÚB pôžičku - bezúčelovú mal súd preukázané, že žalovaná dňa 28.06.2019. požiadala o poskytnutie úveru vo výške 10.000,- €. V žiadosti uviedla, že je slobodná, nemá deti, voči ktorým by mal vyživovaciú povinnosť, nevlastní nehnuteľnosť, v ktorej býva, býva u rodičov. V domácnosti žije sama. Patrí medzi ekonomicky neaktívne obyvateľstvo (nezamestnaný, študent, dôchodca), pričom ekonomicky neaktívna je od 01.11.2018. Napriek tomu, že žalovaná uviedla, že je ekonomicky neaktívna (ku dňu spísania žiadosti až 10 mesiacov), zo žiadosti vyplýva, že čistý príjem žalovanej za posledný mesiac (pred spísaním žiadosti) mal predstavovať 2.215,- €, čistý príjem za predchádzajúci mesiac 1.500 € a za ďalší predchádzajúci mesiac 651,43 €. Žalovaná uviedla, že nemá príjem zasielaný na účet do žiadnej banky ani pobočky zahraničnej banky a nemá nariadené zrážky zo mzdy na základe súdneho rozhodnutia.

17. Z nesporného tvrdenia žalobcu a zmluvy o úvere mal súd preukázané, že dňa 01.07.2019 Všeobecná úverová banka, a. s. a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“, reg. č. 243579811280619, na základe ktorej VÚB, a. s. poskytla žalovanej úver vo výške 10.000,- €, pri úroku 11,40 % ročne (ak boli poskytnuté zľavy), resp. vo výške 13,40 % bez poskytnutia zliav. Zľava z úrokovej sadzby vo výške 2% ročne mala byť žalovanej poskytnutá za to, že úver nebude predčasne splatný alebo čiastočne splatený formou mimoriadnej splátky počas celej doby splatnosti úveru (ak je lehota splatnosti 36 mesiacov alebo kratšia) alebo počas polovice lehoty splatnosti, pričom za minimálnu polovicu lehoty splatnosti sa považuje 36 mesiacov. V zmluve sa strany dohodli, že v prípade, ak dlžník vykoná počas tejto lehoty predčasné splatenie úveru, vznikne mu povinnosť vrátiť banke prostriedky vo výške rozdielu medzi anuitnými splátkami so zľavou a bez zľavy.

18. Žalovaná bola povinná úver splatiť v 96 mesačných po sebe idúcich splátkach vo výške pre prípad úrokovej sadzby so zľavou (11,40% ročne) 166,74 €, z čoho mesačná splátka poistenia bola 8,10 € a pre prípad úrokovej sadzby bez zľavy (13,40% ročne) 177,66 €, z čoho mesačná splátka poistenia bola 8,10 €.

19. V zmluve boli uvedené tieto ďalšie náležitosti: výška ročnej priemernej miery nákladov na spotrebiteľský úver (RPMN) 11,89 % ročne vypočítaná z údajov: celkové náklady dlžníka 5.229,44 €, úroková sadzba 11,40% ročne, výška poplatku za poskytnutie úveru 0,- €, výška mesačnej anuitnej splátky 158,64 €, celkový počet splátok 96, výška úveru 10.000,- € a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 15.229,44 €. Výška ročnej priemernej miery nákladov na spotrebiteľský úver (RPMN) 14,10 % ročne vypočítaná z údajov: celkové náklady dlžníka 6,277,76 €, úroková sadzba 13,40% ročne, výška poplatku za poskytnutie úveru 0,- €, výška mesačnej anuitnej splátky 169,56 €, celkový počet splátok 96, výška úveru 10.000,- € a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 16,277,76 €. Termín prvej anuitnej splátky bol 19.07.2019 a frekvencia anuitných splátok úveru - mesačne. Doba trvania zmluvy o úvere bola 96 mesiacov. V zmluve boli v čl. 7 špecifikované poplatky spojené s úverom.

20. Z nesporných skutkových tvrdení žalobcu, žiadosti o poskytnutie úveru, výsledku lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni a výsledku lustrácie žalovanej v registri SRBI (Spoločný register bankových informácií) mal súd preukázané, že Všeobecná úverová banka, a. s. pred poskytnutím úveru posúdila schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver na základe údajov uvedených žalovanou v žiadosti o úver, na základe jej lustrácie v registri SRBI veriteľ overoval príjem deklarovaný žalovanej v Sociálnej poisťovni. Zo žiadosti o poskytnutie úveru mal súd preukázané, že žalovaná deklarovala za obdobie posledných troch mesiacov pred poskytnutím úveru príjem vo výške 2.215,- €, 1.500,- € a 651,43 €. Napriek tomu však na zmluve nemá uvedený žiadny zdroj príjmu a pri označení zamestnávateľa a profesii uviedla, že je ekonomicky neaktívna (nezamestnaný, študent, dôchodca, materská), ekonomicky neaktívne obyvateľstvo a to od 01.11.2018. Ako odpoveď na otázku, či má mzdu zasielanú na bežný účet do akejkoľvek banky alebo pobočky zahraničnej banky uviedla odpoveď NIE. Z nesporných tvrdení žalobcu a žiadosti o poskytnutie úveru mal súd preukázané, že pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 20 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) veriteľ vychádzal z čistého mesačného príjmu žalovanej vo výške 1.455,48 €, zisteného ako aritmetický priemer ňou deklarovaných príjmov v žiadosti o poskytnutie úveru za posledné tri mesiace pred uzavretím úverovej zmluvy. Žalobca v konaní overoval žalovanou

deklarovaný príjem lustráciou v Sociálnej poisťovni, z ktorej však vyplynulo, že žalovaná nebola v čase poskytnutia úveru zamestnaná a nemala žiadny príjem zo mzdy. Nebola poberateľkou invalidného ani starobného dôchodku. Nepracovala u žiadneho zamestnávateľa ani na základe dohody o pracovnej činnosti.

21. Zo správny sociálnej poisťovne mal súd preukázané, že v období od 01.01.2019 do 31.12.2019, teda aj v čase poskytnutia úveru nebola žalovaná vedená v evidencii Sociálnej poisťovne ako platiteľka poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie v zmysle § 128 ods. 1 až 3, 8 až 11 zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení § 14 Zák. č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov, teda ako zamestnanec, povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba, dobrovoľne dôchodkovo poistená osoba a toto poistenie neplatil za žalovanú ani štát. Zo správny Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Revúca mal súd preukázané, že v čase uzavretia úverovej zmluvy nebola žalovaná vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, jej posledná evidencia bola od 26.09.2018 do 31.10.2018.

22. Z výsledku lustrácie žalovanej v registri SRBI mal súd preukázané, že v čase poskytnutia úveru mala žalovaná dva ďalšie úvery a to leasing so zostatkom v máji 2019 vo výške 10.689,- €, s výškou mesačnej splátky 272,- € a úver vo výške 15.000 €, so zostatkom v máji 2019 vo výške 14.842,- €, s výškou mesačnej splátky 204,- €. Súhrnná výška mesačných splátok žalovanej na už existujúce úvery predstavovala 476,- €.

23. Z nesporného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že ukazovateľ schopnosti žalovanej splácať úver a limit pre ukazovateľ veriteľ - banka vypočítala ako podiel súčtu mesačných splátok všetkých existujúcich úverov žalovanej a splátky poskytovaného úveru a zisteného priemerného čistého príjmu žalovanej zníženého o sumu životného minima na jednu samostatne žijúcu fyzickú osobu, teda $642,74 \text{ €} / (1.455,48 \text{ €} - 210,20 \text{ €})$; DSTI = 0,52 .

24. Súd v konaní vychádzal zo všeobecnej známej skutočnosti o výške životného minima, ktoré bolo v čase uzavretia úverovej zmluvy vo výške 210,20 € na jednu plnoletú fyzickú osobu <<https://www.employment.gov.sk/sk/rodina-socialna-pomoc/hmotna-nudza/zivotne-minimum/>>.

25. Z nesporného tvrdenia žalobcu (vo vyjadrení zo dňa 23.02.2023, doručeného súdu 24.02.2023) mal súd preukázané, že žalovaná na úver zaplatila do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany banky (19.06.2020) spolu 1007,94 €. Podľa banky si žalovaná neplnila povinnosť úver splácať v súlade so zmluvou, preto ju Všeobecná úverová banka, a. s. okrem iného výzvou zo dňa 30.03.2020, označenou ako tretia upomienka - pokus o zmier vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej pohľadávky v celkovej výške 515,15 €, . Z poštového podacieho lístka a správy o doručení zásielky získanej z portálu Slovenskej pošty, a.s. - sledovanie zásielok (<<https://tandt.posta.sk/>>) mal súd preukázané, že tretia upomienka bola žalovanej doručené 02.04.2020 o 14:15 hod.. Banka žalovanú zároveň v tejto upomienke upozornila, že ak dlžnú sumu neuhradí, bude požadovať vrátenie celého poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z nesporného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že žalovaný omeškanú sumu splátok úveru neuhradil, preto Všeobecná úverová banka, a. s. dňa 19.06.2020 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru a vyzvala žalovanú na úhradu celého zvyšku úveru s príslušenstvom vo výške 10.225,83 €, z toho istina 9.558,64 €, úroky 614,59 € a poplatky 52,60 €. Zásielka obsahujúca výzvu na predčasné zaplatenie úveru sa banke vrátila nedoručená z dôvodu, že si ju žalovaná v odbernej lehote neprevzala na pošte. Uvedené vyplynulo z kópie obálky vrátenej zásielky.

26. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod vyplynulo, že ňou postupca Všeobecná úverová banka, a. s. postúpil na postupníka, EOS KSI Slovensko, s. r. o. pohľadávky, okrem iného dňa 03.03.2022 pohľadávku voči žalovanej vzniknutú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 243579811280619. Postúpenie pohľadávky banka žalovanému oznámila listom zo dňa 17.03.2022. Z poštového podacieho lístka a správy o doručení zásielky získanej z portálu Slovenskej pošty, a.s. - sledovanie zásielok (<<https://tandt.posta.sk/>>) mal súd preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené 22.03.2022 o 14:45 hod..

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa ust. § 499 ObZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

29. Podľa § 502 ods. 1, 2 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

30. Podľa § 503 ods. 2 ObZ ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

31. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2016 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

35. Podľa § 526 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, 01.07.2019 (ďalej aj zákon o spotrebiteľských úveroch alebo ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa alebo poskytnutie

spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

40. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

41. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

42. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a. spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b. s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

43. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a. poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b. posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

44. Podľa § 7 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

45. Podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a. čistý príjem spotrebiteľa,

b. náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c. výška splátky spotrebiteľského úveru a

d. peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

46. Podľa § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

47. Podľa § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez

súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

48. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

49. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

50. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>,

b. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>> alebo

d. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e. veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f. veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

51. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/>

[ZZ/2010/129/20151223.html](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html)> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

52. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu¹ na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

53. Na základe právneho posúdenia súdom zisteného skutkového stavu veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení mal súd za to, že Všeobecná úverová banka, a. s. uzavrela so žalovanou zmluvu, na základe ktorej jej poskytla sumu 5.000,- €, ktorú sa žalovaná zaviazala banke vrátiť v dohodnutých splátkach a zaplatiť úroky vo výške dohodnutej úrokovej sadzby. Táto zmluva predstavuje zmluvu o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu jej uzavretia. Zmluva zároveň spadá pod režim Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, pretože ňou veriteľ poskytol fyzickej osobe - spotrebiteľovi, úver v rámci svojho podnikania na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Skutočnosť, že úver bol poskytnutý za jedným z týchto účelov je povinný preukazovať veriteľ, čo sa v danom prípade nestalo.

54. Zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver bola uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem základných náležitostí úverovej zmluvy obsahovať aj údaje, resp. náležitosti taxatívne vymedzené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu jej uzavretia. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je neuvedenie náležitostí vymedzených § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>> zákona v zmluve o spotrebiteľskom úvere sankcionované tým, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver sa tiež považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve nesprávne, v neprospech spotrebiteľa uvedená ročná percentuálna miera nákladov, ak veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa a nejde o poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov, alebo ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

55. Posúdením obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom v ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a obsahuje správny údaj o výške ročnej priemernej miery nákladov (RPMN). Vo vzťahu k RPMN uvedenej na zmluve súd uvádza, že táto bola počítaná z celkových nákladov na úver uvedených v zmluve. Súd overil výpočet RPMN v dostupnej RPMN kalkulačke v súdnom registri a bolo zistené, že RPMN pri zvýhodnenej úrokovej sadzbe predstavuje 12 % a pri štandardnej úrokovej sadzbe 14,23%. Uvedené rozdiely nie sú tak podstatné, že by predstavovali znevýhodnenie spotrebiteľa a mohli byť spôsobené nepresnosťou zložitého výpočtu. S ohľadom na skutočnosť, že na zmluve o úvere bola správne uvedená celková čiastka, ktorú mal žalovaný na úver zaplatiť, z ktorej RPMN vypočítava, ako aj s ohľadom na to, že uskutočnený kontrolný prepočet RPMN nenasvedčoval, že RPMN nebola vypočítaná nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nemal súd pochybnosti o správnosti hodnoty RPMN uvedenej na zmluve.

56. Keďže súd nezistil, že by v zmluve absentovala niektorá náležitosť, ktorú zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, má za to, že z uvedeného dôvodu nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

57. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bola banka povinná pred poskytnutím úveru riadne, v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, posúdiť schopnosť žalovanej poskytnutý úver splácať. V konaní mal súd preukázané, že žalobca pri posúdení schopnosti splácať spotrebiteľský úver

vychádzal z údajov o príjme a osobnom stave získaných od žalovanej, ktorá v žiadosti o poskytnutie úveru uviedla, že je slobodná, nemá deti voči ktorým by mala vyživovaciu povinnosť, žije v nehnuteľnosti, ktorú vlastní jej rodičia a od 01.11.2018, teda osem mesiacov pred poskytnutím úveru nie je zamestnaná i žiadneho zamestnávateľa a ekonomicky neaktívna. Neuvedla, že by mala akýkoľvek pravidelný zdroj príjmu. Napriek posledne uvedenej informácii žalovaná deklarovala za posledný mesiac pred poskytnutím úveru čistý príjem 2.215,- €, za mesiac tomu predchádzajúci 1.500 € a ďalší tomu predchádzajúci mesiac 651,43 €. Žalobkyňa zároveň v žiadosti uviedla, že jej na účet v žiadnej banke nie je zasielaná mzda. Žalobca tvrdil, že banka údaj získaný od žalovanej o jeho o príjme overila externého zdroja - Sociálnej poisťovne. Z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že banka príjem deklarovaný žalovanej lustráciou v Sociálnej poisťovni overovala, údaje o výške ňou tvrdeného príjmu sa však nepotvrdili, teda stále zostali v rovine nepodložených, neverifikovaných tvrdení.

58. V zmysle § 7 ods. 16 ZSÚ, je veriteľ povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou. Vynaloženie odbornej starostlivosti je povinný hodnoverne preukázať. Veriteľ môže poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 23 ZSÚ). Pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je veriteľ povinný vychádzať z nasledujúcich položiek: a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výšky splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Veriteľ je povinný určiť limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/ ZSÚ (§ 7 ods. 19, 20 a 21 ZSÚ). Inými slovami je povinný pomerovať zistený čistý príjem spotrebiteľa a položky, ktoré ho znižujú. Medzi ne patria náklady na živobytie a živobytie osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, zohľadnené minimálne vo výške životného minima, iné existujúce záväzky spotrebiteľa, ktoré je veriteľ povinný zistiť aspoň z jedného registra veriteľov a mesačná splátka úveru). Pomer týchto položiek nesmie byť menší ako jedna, v opačnom prípade mesačné výdavky spotrebiteľa presiahnu jeho mesačné príjmy a spotrebiteľ sa poskytnutím nového úveru dostane do predĺženia. V situácii predĺženia, veriteľ nesmie spotrebiteľovi úver poskytnúť (§ 7 ods. 23 ZSÚ). Pri posudzovaní položiek podľa § 7 ods. 20 ZSÚ, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je veriteľ povinný použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch a nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť. V rámci splnenia tejto povinnosti zákon veriteľovi výslovne ukladá povinnosť bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely výpočtu limitu pre ukazovateľ schopnosti splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 ZSÚ), elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra (§ 7 ods. 27 ZSÚ). V danom prípade veriteľ nemal overený žalovanou deklarovaný čistý príjem zo Sociálnej poisťovne, ani iného externého alebo interného zdroja. Ako súd vyššie uviedol, síce uskutočnil lustráciu žalovanej v Sociálnej poisťovni, deklarovaný príjem však nebol potvrdený, naopak, potvrdený bol údaj žalovanej uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru o jej ekonomickej neaktívite. Pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver sa v rozpore s ust. § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, uspokojil výlučne s tvrdením žalovanej o výške jej čistého príjmu za posledné tri mesiace a to aj napriek tomu, že údaje poskytnuté žalovanou o výške jej príjmu boli nedôveryhodné, keďže súčasne vyhlásila, že od 01.11.2018 nie je ekonomicky aktívna, z čoho vyplýva, že nemá žiadny legálny zdroj, z ktorého by mohla deklarovaný príjem dosiahnuť a existencia zdroja príjmu ani výška príjmu žalovanej sa nepotvrdila ani lustráciou v Sociálnej poisťovni. Preto má súd za to, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver postupoval v rozpore s § 7 ods. 27 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň nie je preukázaná správnosť výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti žalovanej splácať úver uskutočnený veriteľom, keďže tento vychádzal z neovereného príjmu. Preto súd musel uzavrieť, že veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej postupoval aj v rozpore s § 7 ods. 19, 20, 21 a 23 ZSÚ, čo podľa § 11 ods. 2 ZSÚ predstavuje hrubé porušenie povinnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Preto je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov a zároveň ho žalobca nebol oprávnený zosplatniť (§ 11 ods. 2 ZSÚ). Správnym logickým výkladom ust. § 11 ods. 2 ZSÚ totiž treba dospieť k záveru, že v prípade hrubého porušenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, na veriteľa dopadnú obe sankcie upravené v § 11 ods. 2 ZSÚ a to ako

nemožnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru, tak aj nemožnosť požadovať úroky a poplatky spojené s úverom.

59. Žalovaná tak mala povinnosť vrátiť poskytnutú istinu úveru, pričom jej zostalo zachované práv zaplatiť ju v dohodnutých splátkach.

60. Keďže žalovaná bola povinná vrátiť iba poskytnutú istinu úveru, vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo aj v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti (19.06.2020) žalovaná nebola v omeškaní minimálne z tromi splátkami úveru. Z vykonaného dokazovania mal súd totiž preukázané, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti uhradila sumu 1.007,94 €, pričom istina splatná do tohto dňa bola vo výške 1456,03 €. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tak žalovaná dlžila na istine úveru sumu 448,09 €, čo pri výške mesačnej splátky so zľavou 166,74 € (ba dokonca ani pri výške mesačnej splátky so zľavou a bez poistenia 158,64 €) nepredstavuje tri mesačné splátky úveru.

61. S poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 524 a § 525 a § 39 Občianskeho zákonníka súd žalobcovi nemohol priznať ani časť uplatnenej pohľadávky spočívajúcej v istine splatnej ku dňu vyhlásenia rozsudku a to z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie. Z návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strán sporu vyplýva, že na žalobcu malo prejsť právo pôvodného žalobu - Všeobecná úverová banka, a. s. voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 03.03.2022 (datovanie žiadosti o postúpenie a prevod). Keďže sa jednalo o postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru, súd posudzoval zákonnosť postúpenia okrem ustanovení § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka aj s ohľadom na § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 17 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia, môže veriteľ postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že termín konečnej splatnosti úveru 19.06.2027 (úver bol splatný v 96 mesačných splátkach, teda po ôsmich rokoch od splatnosti prvej splátky. Tá bola splatná 19.07.2019). V čase postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy teda pohľadávky vyplývajúca z úveru ešte nebola po termíne konečnej splatnosti. Z vyššie uvedeného právneho posúdenia veci tiež vyplýva, že v čase postúpenia pohľadávky sa postupovaná pohľadávka nestala ani predčasne splatnou pred termínom konečnej splatnosti. V zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu. Keďže postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy z pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. na žalobcu odporovalo zákonu, konkrétne § 17 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca sa nestal vlastníkom žalovanej pohľadávky a nie je aktívne vecne legitímovaný v predmetnom konaní. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

62. O nároku na náhradu trov konania strán sporu súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Rimavská Sobota. Odvolanie podávané poštou, je vhodné adresovať nasledovne: Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, SNP 539/1, 050 01 Revúca (§ 357 v spojení s § 362 ods. 1 a v spojení s § 125 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).